

روایت زنان مسلمان روهینگیا از هنگامه فرار از دست نظامیان میانمار

در پی آغاز دوباره خشونت‌ها در ایالت راخین میانمار، هزاران مسلمان روهینگایی آواره شده و به سوی مرزهای بنگلادش فراری شدند.

به گزارش آران نیوز: به نقل از سی‌ان‌ان، هزاران روهینگایی تلاش دارند تا با فرار خشونت‌های جاری در ایالت راخین در غرب میانمار، و عبور از نیروهای مرزبانی خشن، و آب‌ها عمیق وارد کشور همسایه بنگلادش شوند.

هنوز مشخص نیست که چه تعداد پناهجو از مرزهای دو کشور عبور کرده‌اند، اما مقامات محلی در اردوگاه‌های مختلف بنگلادش می‌گویند که طی پنج روز اخیر دستکم 3500 پناهجوی جدید وارد این کشور شده‌اند.

از اواخر هفته گذشته، خشونت‌ها بار دیگر در ایالت محروم راخین آغاز شد که به گزارش رسانه‌های دولتی میانمار بر اثر آن بیش از 80 روهینگایی، 12 افسر امنیتی و 6 غیرنظامی جان باخته‌اند.

دولت می‌گوید که «شورشیان روهینگایی» روز جمعه یک سلسله حملات هماهنگ را علیه مراکز پلیس و یک پایگاه ارتش تدارک دیده‌اند. و پس از آن یک موج جدید از عملیات امنیتی دولت در منطقه آغاز شد.

روهینگیاها، یک اقلیت مسلمان ساکن در کشور عمدتاً بودایی میانمار هستند که به عنوان آزاردیده‌ترین مردم جهان شناخته می‌شوند. میانمار آن‌ها را عده‌ای بنگلادشی تبار می‌داند که به این کشور نفوذ کرده‌اند و دولت بنگلادش نیز آن‌ها را میانماری می‌داند.

سیرا بیگم، یک زن 28 ساله روهینگایی از روستای تومرو در ایالت راخین می‌گوید که همسر و برادرانش یک گروه 26 نفره را با خود تا نزدیکی مرز آورده و آن‌ها را از مرز عبور دادند اما خودشان همچنان در ایالت راخین باقی ماندند.

به گفته سیرا بیگم، آن‌ها برای فرار از گارد مرزی بنگلادش، تا شب‌هنگام صبر کردند و سپس وارد خاک بنگلادش شدند، در حالی که نمی‌دانستند کجا باید بروند و یا چه باید بخورند.

آمنه خاتون، یک زن پناهجوی دیگر روهینگایی به سی‌ان‌ان گفت که هنگام فرار، ارتش میانمار به سوی او و همراهانش شلیک می‌کرد.

به گفته آمنه خاتون، در ابتدا، نیروهای ارتش به همراه غیرنظامیان بودایی، پس از اینکه جسد سه بودایی را در نزدیکی یک روستای روهینگایی یافتند، عصبانی و دیوانه شدند. پس از آن در نیمه شب به سراغ ما آمدند و کلبه‌های کاهی ما را آتش زدند. ما نیز برای حفظ جان خود به سوی تپه‌ها فرار کردیم.

خاتون می‌گوید که سربازان با استفاده از گلوله‌های خمپاره و مسلسل که در پست‌های مرزی مستقر بود، به سمت آن‌ها شلیک می‌کردند، با این حال وی و خانواده‌اش از موانع سیمی مرزی بالا رفته و به محوطه حائل بین دو کشور میانمار و بنگلادش رسیدند.

وی می‌گوید: «گارد مرزی بنگلادش به ما اجازه ورود ندارد. در نتیجه مجبور شدم که به همراه تمامی خانواده‌ام در آن منطقه باتلاقی باقی بمانیم».

آمنه خاتون می‌گوید «می‌خواهیم برویم و داخل بنگلادش پناه بگیریم و نمی‌خواهیم با کودکان بی‌گناهم بار دیگر به دهان شیر باز گردم. من هیچ نقطه امید نمی‌بینم».